

Borrell chce uzavřít EU od zbytku světa

 infokurýr.cz/n/2023/04/26/borrell-chce-uzavrit-eu-od-zbytku-sveta

kurýr

26. dubna 2023

Šéf diplomata EU Borrell oznámil, že vztahy s ostatními zeměmi budou vycházet z jejich postojů k Rusku a Číně. To by měla být další rána do kolen pro EU a její ekonomiku.

Šéf diplomata EU Borrell se v poslední době dostává na titulní stránky se stále podivnějšími prohlášeními. Popsal EU jako „zahradu“ a všechny země kolem ní jako „džungli“, která chce „zahradu“ napadnout . Dokonce se vši vážností řekl o Ukrajině :

“Čím více bude Ukrajina zničena, tím větší jsou její šance na vstup do EU”

O zášti mnoha lidí v EU, protože inflace se kvůli ruským sankcím vymkla kontrole a lidé mají problémy nést své každodenní náklady, dokonce řekl :

„Část evropské společnosti je pokušení vzdát se, chtějí ukončit válku, protože nemohou nést následky, ceny. Musíme s tímto myšlením bojovat.”

Nechce tedy bojovat s příčinou problémů, ne pomáhat lidem v EU, ale bojovat s jejich „způsobem myšlení“. To je velmi pozoruhodné chápání demokracie.

Borrell oznámil nový, „geniální“ plán v pondělí po setkání ministrů zahraničí EU:

„Projednali jsme akční plán o geopolitických důsledcích ruských akcí. Musíme spolupracovat s mnoha dalšími třetími zeměmi, musíme bojovat proti ruskému narativu v Asii, Africe a Latinské Americe. Předložil jsem plán, který přesahuje řešení každodenních krizí. Musíme jít dále a rozvíjet systematický přístup k zemím, které nevidí svět stejnýma očima, přes stejné brýle jako my.

Tato iniciativa nabízí příležitost jednat v nové éře mezinárodní politiky – éře roztržitého světa se dvěma odlišnými ekosystémy technologického rozvoje, se dvěma skupinami, z nichž každá se snaží získat následovníky na svou stranu. Je mnoho lidí, kteří se nechtějí postavit na žádnou stranu, ale potřebují zaujmout stanovisko k válce na Ukrajině a rostoucí roli Číny ve světě. Žijeme v nové politické krajině na světové scéně.“

daleko od reality...

Tato Borrellova prohlášení lze jen stěží překonat, pokud jde o jejich nedostatek reality, protože Západ neustále ztrácí půdu pod nohama v boji proti „ruskému narativu v Asii, Africe a Latinské Americe“ a nic nenasvědčuje zvratu trendu. . Africké státy stále více dávají najevo svou nelibost se staletími západního vykořisťování tím, že se odvracejí od Západu a odvracejí se k Rusku a Číně, které nabízejí africkým státům spravedlivou spolupráci na rovnocenném základě. Často jsem o tom informoval .

A právě minulý týden byl ruský ministr zahraničí v Latinské Americe , kde absolvoval velmi úspěšné turné.

Rusko a Čína navíc nekladou žádné politické podmínky jiným zemím, se kterými spolupracují. Západ požaduje podporu „společných hodnot“, jako jsou LGBT a další nesmysly, které na Západě bouří, ale ve zbytku světa nemají žádnou podporu. „Západní demokracie“ také není modelem, který by byl populární po celém světě, protože mimo západní mediální bublinu je dobře známo, že jí „vládnou korporátní lobbisté a oligarchové přezdívaní „filantropové

Americká viceprezidentka Harrisová to ukázala teprve nedávno na své cestě do Afriky, když doporučila spolupráci s „americkými společnostmi, nevládními organizacemi a filantropickými organizacemi“ na řešení afrických problémů . V Africe sklidila většinou kroucení hlavou, její návštěva nebyla úspěšná, protože nakonec Africe nabídla novou verzi politiky, která v prvé řadě vytvořila stávající problémy jako řešení jejich problémů.

Zatímco EU sama zabavila ukrajinské obilí, které bylo údajně určeno hladovějícím lidem v Africe, což nyní vede k protestům farmářů ve východní Evropě kvůli obilným silám přeplněným ukrajinským obilím, protože tam klesají ceny obilí, ruský prezident oznámila, že pokud by západní sankce bránily prodeji obilí do afrických zemí, aby v případě potřeby poskytla .

Přes přeplněné sýpky nikdo v EU s takovým nápadem nepřišel. A to byl jen jeden z mnoha příkladů různých přístupů ke spolupráci a partnerství, které těmto zemím nabízí Západ na jedné straně a Rusko a Čína na straně druhé.

Není tedy potřeba génia, aby pochopil, kterou stranu si většina zemí globálního Jihu zvolí, pokud jim EU skutečně přiloží zbraň k hrudi a bude chtít vynutit rozhodnutí.

Vzhledem k této situaci si člověk klade otázku, zda Borrell a další západní politici nejsou prostě příliš hloupí na to, aby pochopili, co se právě teď ve světě děje. Zřejmě jsou z posledních desetiletí zvyklí mít svět pod velením. Ale už to nedělá.

Jeden africký ministr to shrnul takto: Západ nemá co nabídnout víc než sankce a válku pro ty, kteří se neřídí jeho pokyny.

... nebo je to plán?

V této souvislosti je třeba znovu připomenout koncept „Velkého resetu“, který propagoval úplný „restart“ ekonomiky po jejím nadcházejícím kolapsu. Západ je se svou politikou sankcí na dobré cestě přivodit tento kolaps své ekonomiky sám. Alespoň to platí pro EU, která sankcemi trpí mnohem více než Rusko a nemá žádnou koncepci, jak obnovit levnou energii, kterou dříve přinášel ruský plyn. Ceny energie v EU budou trvale několikanásobně vyšší, než byly dříve, takže výroba většiny zboží v EU bude příliš drahá, aby mohla konkurovat na světových trzích.

Předlužení západních zemí v sobě skrývá také riziko kolapsu finančního systému nebo alespoň hyperinflace. Za těchto okolností by byla konkurenceschopnost Západu u konce i bez událostí na Ukrajině. To platí i pro USA, jejichž moc spočívá výhradně na síle dolaru, který ztrácí přijetí po celém světě.

Vzhledem k tomu, že v současné době nelze předvídat, že západní systém zahájí celosvětový triumf poté, co globalizace tak ohromně selhala, Západ nyní dělá to, co by se dalo očekávat: ekonomicky se izoluje od zbytku světa, který se o západ nestará. chce napojit na podmínky Západu, od. Pokud by to fungovalo, mohli by si příjemci západního systému alespoň udržet svou moc na Západě, který by pak byl uzavřen od zbytku světa.

Připomeňme si tedy znovu Borrellova slova:

“Tato iniciativa nabízí příležitost jednat v nové éře mezinárodní politiky – éře roztržštěného světa se dvěma odlišnými ekosystémy technologického rozvoje, se dvěma skupinami, z nichž každá se snaží získat příznivce na svou stranu.”

To zní jako samotná izolace Západu od zbytku světa, o které jsem právě mluvil.

Západ se sankcemi vlastně utěsnil před Ruskem, a to nejen ekonomicky, ale dokonce i osobně, protože cestování mezi Západem a Ruskem se kvůli uzavřenému vzdušnému prostoru stalo mnohem obtížnějším a nákladnějším. Polsko už navíc začalo uzavírat hraniční přechody s Běloruskem. Mám podezření, že ostatní země EU – například pobaltské státy nebo Finsko – by mohly tento příklad pod nějakou záminkou brzy následovat.

A Borrell jasně řekl, co – z jeho pohledu – ještě přijde:

„Je mnoho lidí, kteří se nechtějí postavit na žádnou stranu, ale potřebují zaujmout stanovisko k válce na Ukrajině a rostoucí roli Číny ve světě. Žijeme v nové politické krajině na světové scéně.“

Fráze o „válce na Ukrajině“ je parafrází na Rusko, zatímco Borrell nazval Čínu jejím jménem. Jinými slovy, požádal země světa, aby si vybraly mezi Západem na jedné straně a Ruskem a Čínou na straně druhé.

Podle jeho názoru by se země světa měly rozhodnout, na které straně zdi, která se staví, chtějí v budoucnu žít. A tato zeď bude mnohem vyšší a neprostupnější než „železná opona“ studené války, protože v té době ještě existovaly obchodní a ekonomické vztahy mezi socialistickým a kapitalistickým blokem, zatímco ty s Ruskem již byly přerušeny.

Totéž se pravděpodobně stane s Čínou, pokud budete poslouchat stále hlasitější požadavky některých západních politiků na uvalení takových totálních sankcí na Čínu v případě eskalace sporu o Tchajwan.

Pokud je cílem západní politiky tato ekonomická izolace, kterou Borrell nazval „érou roztržitého světa“, dalo by se toho dosáhnout velmi snadno: Stačilo by stejným způsobem vyprovokovat Čínu ke krvi na Tchaj-wanu a ignorovat všechny červené čáry Číny, Pokud pak Čína zareaguje vojensky, máte také záminku k úplným sankcím vůči Číně a cíle by bylo dosaženo.

Právě tyto provokace ve vztahu k Tchaj-wanu už nějakou dobu zažíváme, přičemž Borrell ze všech lidí o víkendu požaduje, aby evropské válečné lodě hlídkovaly také u čínského pobřeží a bránily svobodu plavby (kterou nikdo neohrožuje) v Tchajwanský průliv. Jak by Borrell reagoval, kdyby Čína vyslala válečné lodě do Baltského moře, aby tam bránila svobodu plavby?

Tak si říkám, jestli Borrell jen nerozumí tomu, co dělá, nebo tomu naopak rozumí velmi dobře. Bez ohledu na odpověď není ani jedna možnost dobrou zprávou pro prosperitu v Evropě.

Naopak.

Thomas Röper

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST